

dig i Fjellareb, maa han bedømmes som andre Embedsmænd. I een Henseende er han uheldigere stillet end andre Embedsmænd, nemlig dert, at Angrebene paa ham pleje at være meget skarpe og haarde og meget ubillige. Dette gælder ogsaa om den nuværende Teaterchef. Jeg har imidlertid aldrig hørt, at den Omstændighed, at Angrebene ere haarde og skarpe, nødvendigvis skal have til Konsekvens, at ogsaa Dommen over den angrebne skal være haard og skarp. Et haardt og skarpt Angreb kræver i alle Forhold som Modvægt et Forsvar og dernæst en upartist Dommer; i denne Henseende maa Teaterchefen have samme Ret som enhver anden Embedsmand. — De andre Punkter paa denne Paragraf ere Gentagelser. Naturligvis beklager jeg, at man ikke har villet give begge Violinister fast Ansættelse; men det er jo ikke af stor Betydning. De andre Strids spørgsmål ere som sagt Gentagelser. — Jeg er erkendelig for de Bevillinger, man er gaaet ind paa under litterære Understøttelser, og hvorom jeg naturligvis har forhandlet i det enkelte med Udvalget. Vi have her i Nar ikke noget nyt, hvad der ogsaa er godt. Saa er der Spørgsmaalet om de 2- à 3-aarige Understøttelser, en Konto, med Hensyn til hvilken der stadig er Strid mellem Ministerens og Udvalgets Opfattelse. Derjom det kun gjaldt om den Sætning, som er optagen i Betænkningen, at Udvalget maa fastholde, at disse Bevillinger kun kunne ydes til de Personer, for hvem de ved Finanslovens Behandling ere bestemte, saa var der ingen Strid, thi den Bemærkning tiltræder jeg fuldstændig, men der er Strid om, hvorvidt tidligere Liders Bevillinger alle ere bundne til bestemte Personer, eller om ikke nogle af disse ere fri for Ministeren. Til Løsning af denne Strid har jeg, om man vil, paa en noget vilkaarlig Maade, som et Forlig, stillet Forslag om Halvdelen for hver. Det har man nu ikke tiltraadt, og dermed falder det bort. Der er altsaa stadig Strid og stadig Uenighed i alt Fald af teoretisk Betydning. Om den faar praktisk Betydning, kan jo intet Menneſte vide, det beror jo paa, hvilke Dødsfald der maatte finde Sted, i den ene eller den anden Vej, men der er altsaa i alt Fald en teoretisk Strid. Jeg kan naturligvis ikke opgive Ministeriets Ret i denne Strid, men saa længe der er Strid og Uenighed, og saa længe der er en Mulighed for, at man gennem Forhandling kan bringe Enighed til Veje, og saa længe — som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte — jeg kan nære Haab om, at man vil søge en

Løsning paa en eller anden Maade — og jeg tror netop, det vil være heldigt at løse Spørgsmaalet paa den Maade, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds nævnte — vil jeg for mit Bedkommende ikke foregribe Stridens Løsning. Jeg skal ikke gøre Uvendelse af den teoretiske Ret, som jeg maa forbeholde Ministeriet paa dette Punkt. — Jeg beklager, at Bevillingen til Missionstidskriftet ikke har vundet Anklag; det kommer nu rimeligvis til at gaa ind. Dette nordiske Missionstidskrift er ikke blot opbyggeligt, men det indeholder tillige en Mængde historiske Oplysninger om Missionen rundt omkring, og det har altsaa en vis videnskabelig Betydning. Jeg tror, at alle Missionsvenner ville beklage, hvis dette Tidskrift fremtidig maag undværes. — Jeg maa finde mig i den betydelige Nedsættelse paa Nr. 207 angaaende Standsættelsen af Charlottenborg Slots Façade. Det maa jo en Gang blive Resultatet, at man kommer til denne Restauration, men den er jo ikke absolut nødvendig i Øjeblikket.

Jeg skal med Hensyn til Punkterne under § 26 bemærke, at man med Hensyn til Opsynet ved Hammershus har været noget streng. Forholdet er jo der, at det tidligere Opsyn ikke længere kan have, idet den Mand, hvem det var betroet og som havde Hus der, nu har solgt sit Hus, jeg tror til et Hotel, og flytter bort. Denne Mand havde som Vederlag for sit Opsyn Grænsningen paa det derværende Areal. At disse Ruiner imidlertid maa have et Tilsyn og et skarpere Tilsyn end før, ligger i, at de ere saa store og saa betydningsfulde, og at det jo ikke blot om Sommeren er nødvendigt at have dette Tilsyn, men ogsaa til andre Tider, idet jo Erfaringen fra tidligere Tid viser, at heller ikke selve Befolkningen altid har været saa overordentlig om for saadanne Ruiner. Der skal altsaa staves en Bolig til Veje. Men Udvalget foreslaar, at Bevillingen hertil skal udgaa, væsentlig fordi den forenede Bolig var for dyr. Ja, i den Henseende har jeg givet Baalg om, at man maatte se at nedbringe Udgiften, og Finansudvalget har modtaget Oplysninger, som vise, at den nu er nedbragt fra 5,480 Kr. til omkring 4,000 Kr. Dermed haaber jeg, at Kravet vil være fyldestgjort. Der er endvidere fremfat Forslag om en rede Sum til en Opsynsmand, fordi man ikke kan have det under den gamle Form, hvor der var Tale om en paa Stedet bosat Mand, som kunde være Opsynsmand mod at honoreres paa denne Maade, som jeg